

15 GEOHYDROLOGISCHE BEHEERSEENHEDEN

TCB brengt afwijkend advies uit over stroomgebiedenbeheer

De Technische Commissie Bodembescherming (TCB) heeft een advies uitgebracht over het stroomgebiedenbeheer zoals beschreven staat in de Kaderrichtlijn Water. Maar waar de Commissie Waterbeheer 21e eeuw op basis van de kaderrichtlijn uitgaat van 17 deelstroomgebieden, gaat de TCB uit van 15 gebieden. Deze zijn afgebakend door de Werkgroep Grondwater op basis van geohydrologische beheerseenheden. De Kaderrichtlijn Water gaat uit van de stroomgebieden van de grote rivieren Eems, Rijn, Maas en Schelde.

Op 22 december vorig jaar is de Kaderrichtlijn Water van kracht geworden. Met de implementatie van deze richtlijn in Nederland is inmiddels een begin gemaakt. Doel is een kader te creëren voor de bescherming van oppervlakte-, kust- en grondwater. Dit moet zorgen voor een betere bescherming van de ecosystemen, een bevordering van duurzaam gebruik van water en minder verontreiniging van oppervlakte- en grondwater. De Kaderrichtlijn Water gaat uit van de vorming van stroomgebieden en stroomgebiedsdistricten (deelstroomgebieden).

Nederland telt in dit kader vier stroomgebieden: Eems, Maas, Rijn en Schelde. De verdeling daarvan moet nog worden uitgewerkt. In dit kader heeft de TCB het advies 'Aanzet voor stroomgebiedenbeheer' uitgebracht, dat uitgaat van 15 deelstroomgebieden. De Werkgroep Grondwater, in het leven

geroepen door de TCB, heeft in het rapport 'Grondwater in de Kaderrichtlijn Water' een verdeling gemaakt van de vier stroomgebieden op basis van geohydrologisch samenhangende grondwaterlichamen.

De 15 gebieden waarin de TCB Nederland wil verdelen zijn: Midden-Holland, Noord-Holland ten noorden van het IJ, de Waddeneilanden, het Fries Wadden- en merengebied, het Groningen-Drents Plateau samen met de Eems en Dollard, het Drents Plateau samen met de Noordoostpolder, Oost-Nederland, de Flevopolders, de Midden-Nederlandse stuwwallen en valleien, Rivieren en Waarden, de Zeeuwse en Zuid-Hollandse eilanden, West-Brabant, de Centrale Slenk en omgeving, de Maasvallei samen met de Peel en tenslotte Zuidelijk Limburg (zie kaartje 1).

In vergelijking met de verdeling die de Commissie Waterbeheer 21e eeuw (CW21)

maakte (zie kaartje 2) valt een aantal zaken op. Zo zijn de 17 deelstroomgebieden van CW21 gebaseerd op samenvoeging van bestaande waterschappen, waar de TCB uitgaat van geohydrologische uniformiteit. Het deelstroomgebied Amstelland is een combinatie van verschillende (geo)hydrologische homogene gebieden en vertoont vanuit geografisch en hydrologisch standpunt geen samenhang. Het Drents Plateau daarentegen is verkaveld over verschillende stroomgebieden, waar dat vanuit hydrologisch standpunt niet gerechtvaardigd is. De waterscheiding tussen het stroomgebied van de Eems en de Rijn loopt over het Drents Plateau. Deze scheiding zou terug moeten komen in de indeling. Er is geen reden om de oostelijke Veluwe onder te brengen in twee deelstroomgebieden. Omdat een waterscheiding op de Veluwe moeilijk te maken is, is het beter de westelijke en de oostelijke Veluwe samen te trekken tot één deelstroomgebied, samen met de Utrechtse Heuvelrug.

Salland, Twente en de Achterhoek vertonen grote hydrologische samenhang en zouden tot één deelstroomgebied samengetrokken kunnen worden. Het rivierengebied van Nijmegen tot Hoek van Holland kan als één hydrologisch homogeen gebied beschouwd worden, waar oeverinfiltratie vanuit de grote rivieren een grote rol speelt. Tenslotte is het wenselijk het gebied van Brabant en Limburg in drie delen te onderscheiden: het gebied van westelijk Brabant, het gebied dat ontwaterd via de Brabantse beken naar de Maas, die zelf-infiltrerend is en het gebied dat direct of indirect afwatert op de Maas.

De schaal van de indelingen is min of meer gelijk en de geohydrologische eenheden zijn zo groot mogelijk gekozen. Wel zou het om bestuurlijke redenen mogelijk zijn om enkele deelstroomgebieden kleiner te maken. De Veluwe en de Utrechtse Heuvelrug zouden in tweeën gedeeld kunnen worden en Oost-Nederland kan opgedeeld worden in twee gebieden die samenhangen met de provinciegrenzen. Ook kan provinciaal onderscheid gemaakt worden tussen de Waddeneilanden en de Zeeuwse en Zuid-Hollandse eilanden.

De TCB heeft het advies van de werkgroep, de verdeling van Nederland in 15 deelstroomgebieden, overgenomen en in haar eigen advies aan de minister van VROM en de staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat opgenomen. De Technische Commissie Bodembescherming stelt dat de indeling in 15 deelstroomgebieden de basis zou moeten vormen voor de uitvoering van het waterbeheer volgens de Kaderrichtlijn Water.

De indeling van Nederland in stroomgebieden, rechts volgens de Commissie Waterbeheer 21e eeuw, links volgens de Technische Commissie Bodembescherming.

